

Tekstfragment 2

Context: In deze scène komt Caliban voor het eerst op de proppen. In een verhitte discussie verwijt hij Prospero dat hij zijn eiland heeft afgepakt, waarop Prospero Caliban beschuldigt van een poging tot aanranden van zijn dochter Miranda.

Prospero

Je liegt, jij slaaf.
Slaag helpt je niet, zachtheid niet. 'k Behandelde,
Vuil als je was, je menselijk. Ik bood je
In mijn kluis onderdak, tot je mijn kind
Probeerde aan te randen.

Caliban

Oho, oho! Was me dat maar gelukt!
Jij hield me tegen – anders had ik 't eiland
Bevolkt met Calibanen.

Miranda

Gore slaaf,
Waarin geen spoor van goedheid kleven blijft,
Op elk kwaad tuk! Ik had echt met je te doen,
Deed moeite je te leren praten, bracht je
Elk uur iets nieuws bij. Toen je nog, als wilde,
Niets van jezelf begreep, maar klanken brulde
Als 't ergste beest, gaf ik je woorden mee
Om je bedoeling uit te drukken

...

(Shakespeare, W., Bert Bakker, 1990, vert.: G. Komrij, I-2, p.21-22)